

REFLEXIONS ENTORN A LA DARRERA VAGA DE PROFESSORS D'EGB ESTATAL

Seria molt interessant i profitós pel Ministeri d'Educació i Ciència fer un estudi sociològic (i treure les oportunes conseqüències polítiques del mateix) per analitzar el fet de les vagues que esclaten el mes de febrer.

Pel que fa referència al que subscriu aquestes ratlles està en la seguretat d'afirmar que no es degut a la conspiració «judeo-masònica».

I després d'aquest preambule anem per feina (perdó), parlem de la vaga:

FETE-UGT convoca una vaga de caràcter indefinit a partir del 4 de febrer (acabant 11 de febrer); la taula reivindicativa constava del següents punts:

a) generalització dels complements de destí a tots els professors

b) passar del nivell retribuiu 9 al 14 (aixó implica de 5121 a 10242, quantitat que es cobraria en tres anys de forma escalonada)

Les dades de participants anaren desde 8 mil a 10 mil del Ministeri i les centrals sindicals CCOO i UCSTE, mentres la FETE parlava el primer dia de més de 12 mil fins arribar a donar la xifra de 60 mil (després de l'acord del Ministeri i les altres centrals sindicals i les associacions professionals).

FETE mantingué la convocatòria de vaga fins el dia 11 de febrer, va desconvocar amb el eufemisme que se tractava d'un aplaçament fin primer d'abril i també a la expectativa de la consultadel 15 de maig sobre el model retributiu (més endavant en parlem). Sembla que FETE s'ha convertit al sindicalisme «assembleari» (sic).

La mínima incidència de la vaga de FETE es pot exemplificar en dos fets:

a) la vaga dels mestres a Pontevedra va tenir forta repercussió perque convocava també el «Movimiento de maestros de Pontevedra» que va criticar a FETE per la forma de dur a terme la vaga.

b) després de la convocatòria de FETE proseguia la vaga de tres mil mestres a Madrid. A Granada va durar fins el 18 de febrer mantinguda per la «Asamblea de los maestros de Granada».

De tot aixó que hem dit podem treure les següents conclusions:

1ª La vaga fou convocada unilateralment per FETE encara que hi hagué una confluència de vagues amb taules reivindicatives diferenciades i antagòniques.

2ª La manca d'unitat d'acció de les centrals sindicals de classe al sector estatal ha provocat l'eclosió de tendències antisindicals dins el col·lectiu de mestres.

3ª Pel que fa referència a Mallorca, fins i tot les Illes,

la seva incidència fou del 0 % (si qualcú va fer vaga que es possi en contacte amb la redacció de Pissarra per fer la democràtica i oportuna rectificació al següent número).

UCSTE (STE de Madrid), CCOO, CNT, Assamblea Provincial de Mestres de Madrid convocaren vaga pel dia 9 de febrer, la taula reivindicativa partia de la impugnació dels criteris ministerial sobre l'aplicació del Decret de Retribucions complementàries. Recolzant els mecanismes assemblearis d'organització dels mestres en vaga.

Pel que fa referència a UCSTE(STEI) s'oposa a la jerarquització retributiva que impliquen els complements de destí i defensa la pujada lineal pertots els mestres i està oberta a les decisions que prenguin els claustres de professors.

Abans que l'esmentada vaga fos una realitat el Ministeri d'Educació va convocar a una reunió a les centrals sindicals i associacions del sector, fruit de les quals es va desprende un acord (5 febrer) que contenia els següents punts:

1.- Equiparació de les retribucions del professors d'EGB amb la resta de funcionaris públics, aixó es concreta en la generalització del complement de destí de nivell 12 que traduït en pessetes són 7.966 escalonades en tres anys.

2.- Serán els claustres de professors els que decidiran la més o manca obertura del ventall salarial dels càrrecs directius (veure les circulars enviades a les escoles).

3.- Compromís formal d'estabilitat durant el curs 82/83 per als professors interins i contractats i la voluntat d'accelerar la tramitació del projecte de llei de jubilació anticipada dels profesors d'EGB, fixant l'edat de 65 anys.

El que acaban d'exposar és el resum de la circular ministerial trasmesa als centres d'EGB per Delegació (9-2-82).

Posteriorment el nostre Sindicat (que la va ratificar dia 6 de febrer) vol puntualitzar:

1.- Que la consulta als claustres haurà de concloure abans del 15 de maig.

2.- El nivell 12 de complement de destí tindrà el caràcter de mínim podent augmentar (tan sols feia un més que havia estat aprovat el decret de retribucions).

3.- La normalitat escolar està condicionada al compliment dels acords coneguts.

Després de l'acord vengué la polèmica entre FETE i CCOO i UCSTE; per la seva contundència i clarificació

sintetitzarem la resposta de CCOO a unes declaracions fetes per la FETE, tal resposta va aparèixer a «El País» de febrer pàgina 27:

a) CCOO sortint al pas de les informacions manipulades que el major guany de l'acord es la consulta als professors del model retributiu.

b) Es destinen 15.668 milions de pessetes en concepte d'homologació del complement de destí o bé augmentos salarials per altres conceptes.

c) També es destinen 11.430 milions en concepte d'equiparació de la dedicació exclusiva.

d) L'estabilitat dels interins i contractats es generalitza a tots els professors no únicament els que duguin tres anys de feina (segons la proposta parlamentària socialista).

La valoració de l'acord i de la polèmica desde la nostra òptica sindical es la següent:

Pablo del Rio, Editor, nos ha remitido las siguientes novedades publicadas:

- Programa de Reeducación para Dificultades en la Escritura: Elena Huerta, Antonio Matamala.

- La Teoría de Piaget y la Educación Preescolar: Constance Kamii, Rheta Devries.

- Monografía de Infancia y aprendizaje: La adquisición del Lenguaje.

1) Els acords pactats amb el Ministeri impliquen per la via dels fets consumats el reconeixement del dret a la negociació col·lectiva.

2) Els acords no son tan sols econòmics (millores obvies) sino també socials (jubilació, estabilitat laboral, etc.) i fins i tot de procediment (consultes als claustres); gran victòria quan les diferents lleis educatives anaven retallant el poder decisoriu dels mateixos en favor de la progressiva jerarquització.

3) La no unitat d'acció de les diferents centrals sindicals implica un cos sindical a curt i mig termini (veure valoració vaga FETE feta abans).

4) Potenciar el debat abans de convocar vagues de «demostració de força sindical».

5) UCSTE (STEI) està contra els complements de destí que impliquen una jerarquització via salarial i si per pujades quasi lineals.

Per concloure: nula incidència de la vaga de FETE a les Illes, petita incidència a la resta de l'estat, no hi ha gué unitat d'acció per discrepàncies en la taula reivindicativa i les concepcions de fons sobre el model retributiu; acord acceptable amb el ministeri que no pot esser enfosquit per la cortina de fum de centrar la polèmica entre el nivell 12 i el nivell 13-14.

Aquest article està gestat entre la nit del 23/4 de febrer de 1982 i voldria concloure amb un CLAM DE «VISCA LA DEMOCRACIA».

Biel Caldentey
Joan Pintado

ENTREVISTA A MARGALIDA OBRADOR

SOMNIS, COLORS I SILENCIS és el títol del primer llibre de poesia de Margarida Obrador, publicat per l'editorial Pit de Roure.

L'autora és companya nostra pels fet d'ésser professora d'EGB i membre de la Comissió Permanent d'Ensenyança Privada. Per aquestes circumstàncies hem cregut oportú fer-li una entrevista per a «Pissarra».

Des de quan escrius?

Més o manco des dels tretze anys, encara que he passat per molts d'interval de silenci. Primerament escrivia en castellà, ja que era la llengua que havia hagut d'aprendre a l'escola, després durant un cert temps no vaig voler escriure res fins que no pogués fer-ho en la meua llengua.

Temes del teus poemes?

Hi ha una mescla de tot: vivències, ecologia, crítica social, etc.

Pel que dius pareix que dones una gran importància al contingut. Vol dir això que descuides la forma?

No, de cap manera, Crec que les dues coses van molt lligades. És important allò que vols dir, però també ho és la manera com ho dius perquè sigui estètica i no deixi d'ésser obra poètica. Qualsevol poema duu el seu treball.

Què penses de la poesia subrealista d'avui?

Crec que la poesia com qualsevol forma d'expressió artística és comunicació, però això a mi m'interessa arribar al major nombre possible de persones. No vull

arribar només a un cercle reduït i tancat d'intel·lectuals. Pensa que si la gent del carrer no llegeix poesia és per dues raons: la primera perquè no l'han ensenyat de disfrutar de la poesia i la segona perquè la poesia no va dirigida a ells.

Per acabar donam les gràcies a Margarida i li desitjam molta sort amb aquest llibre.

A continuació posam un poema del citat llibre per als nostres lectors de «Pissarra».

I VAIG VEURE GERMINAR L'ESPERANÇA

No lluny

de les teves paraules

vaig trobar un al·livi de flors.

Les flors

em donaren el fruit.

Els fruits

les seves llavors.

Les llavors

ompliren un buit paner estèril.

I vaig regar-les àmb somnis i colors.

I vaig esperar el pas de la lluna.

I vaig veure germinar

L'ESPERANÇA